

РЕШЕНИЕ

№ 11064

гр. София, 08.07.2024 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XI КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ,
в публично заседание на 21.06.2024 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Веселина Женаварова

ЧЛЕНОВЕ: Георги Тафров

Людмила Коева

при участието на секретаря Розалия Радева и при участието на прокурора Пламен Райнов, като разгледа дело номер **4539** по описа за **2024** година докладвано от съдия Георги Тафров, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс /АПК/ във връзка с чл. 63в от Закона за административните нарушения и наказания /ЗАНН/.

Образувано е по жалба на председател на Комисия за противодействие на корупцията (КПК), подадена чрез процесуалния представител юрк. И. С., срещу Решение № 1492 от 27.03.2024 г., постановено по АНД № 1089/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 12-ти състав, с което е отменено Наказателно постановление N КПК-НП-32 от 18.12.2023г., издадено от председателя на КПК, с което на В. П. Т. с ЕГН [ЕГН] са наложени административни наказания, както следва: на основание чл. 173, ал. 1 и чл. 177, ал. 1 от ЗПКОНПИ (отм.) - "глоба" в размер на 1000 лева за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ (отм.) и на основание чл. 173, ал. 1 и чл. 177, ал. 1 от ЗПКОНПИ (отм.) - "глоба" в размер на 1000 лева за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 3, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ (отм.).

В жалбата са развити съображения за неправилност и необоснованост на оспорения съдебен акт. Излага доводи, че първостепенния съд е отменил НП без да изложи мотиви. Иска се от съда да бъде отменено решението на СРС и спорът да бъде решен по същество, като се потвърди НП като правилно и законосъобразно.

В съдебно заседание, касаторът се представлява от юрк. Р., която моли да бъде уважена касационната жалба и да отменено оспореното въззивно решение.

Претендира юрисконсултско възнаграждение. Прави възражение за прекомерност. Ответникът – В. П. Т., ЕГН [ЕГН], от [населено място], чрез пълномощника си адв. П. З. в писмен отговор, излага доводи за неоснователност на касационната жалба, съответно за правилност и законосъобразност на оспорения съдебен акт. Претендира разноски.

Ответникът, редовно призован, представлява се от адв. А., която моли да бъде отхвърлена касационната жалба. Представя писмени бележки. Претендира разноски по списък.

Представителят на Софийска градска прокуратура, дава заключение, че касационната жалба е неоснователна.

Административен съд - София-град, XI касационен състав, като взе предвид наведените в касационната жалба доводи и като съобрази разпоредбата на чл. 218 АПК, приема следното:

Касационната жалба е подадена в установения с чл. 211, ал. 1 АПК 14-дневен срок от надлежна страна срещу подлежащ на касационна проверка валиден и допустим съдебен акт, при което същата е процесуално допустима.

Разгледана по същество, жалбата е НЕОСНОВАТЕЛНА.

От събраните и проверени в хода на съдебното следствие писмени и гласни доказателства СРС е приел за установено следното от фактическа страна:

На 14.08.2023 в КПК (тогава КПКОНПИ) се явил В. Т. и в негово присъствие, и в присъствието на В. Н. и Г. Я., В. З. – старши инспектор в КПКОНПИ съставил АУАН № ПР-580/14.08.2023г. срещу В. Т. в качеството му на главен архитект на [община] за това, че: 1. в едномесечен срок от встъпването му в длъжност, а именно от 03.04.2023 г. до 03.05.2023 г. в нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 1 от ЗПКОНПИ, не е декларирал пред КПКОНПИ имуществото и интересите си по чл. 37, ал. 1, т. 1-6, т. 9 и т. 12 до 14 от ЗПКОНПИ; 2. в едномесечен срок от освобождаването му от длъжност, а именно от 11.04.2023 г. до 11.05.2023 г. в нарушение на чл. 38, ал. 1, т. 3 от ЗПКОНПИ, не е декларирал пред КПКОНПИ имуществото и интересите си по чл. 37, ал. 1, т. 1-6, т. 9 от ЗПКОНПИ.

АУАН е бил връчен на В. Т., който го подписал, а извън срок подал и възражения.

Въз основа на посочения АУАН на 18.12.2023 г. е било издадено Наказателно постановление N КПК-НП-32 от 18.12.2023г., издадено от председателя на КПК, с което на

жалбоподателя са наложени следните административни наказания: на основание чл. 173, ал. 1 и чл. 177, ал. 1 от ЗПКОНПИ (отм.) - "глоба" в размер на 1000 лева за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 1, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ (отм.) и на основание чл. 173, ал. 1 и чл. 177, ал. 1 от ЗПКОНПИ (отм.) - "глоба" в размер на 1000 лева за нарушение по чл. 38, ал. 1, т. 3, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ (отм.).

От представените писмени доказателства по делото е установено, че В. Т. е заел длъжността – главен архитект на [община] на 03.04.2023 г., като е подал декларация за имущество и интереси пред КПКОНПИ на 21.08.2023 г. и е освободил заеманата длъжност на 11.04.2023 г.

Предвид на така установената фактическа обстановка, първостепенния съд е приел от правна страна, че въззивният съд е отменил наказателното постановление като в мотивите си е приел, че извършените нарушения макар формално да са осъществени признаците на предвиденото в закона нарушение, поради своята малозначителност не са накърнили защитавания от закона обществен интерес.

Приел е, че АНО не е бил длъжен да мотивира отказа си да приложи чл. 28, ал. 1, б. "а" от ЗАНН, но е бил длъжен да обсъди предпоставките за приложението му, преди да издаде процесното НП. Това обосновавало приложимост на чл. 28 от ЗАНН, за което районният съд е направил извод, че АНО не е извършил задълбочена проверка. При тези мотиви съдът е приел, че процесното наказателно постановление е незаконосъобразно.

Решението на районния съд е валидно, допустимо и правилно.

Настоящата съдебна инстанция напълно подкрепя и споделя аргументите, мотивирали въззивния съд да потвърди наказателния акт, като при условията на чл. 221, ал. 2 от АПК препраща към тях, без да е необходимо същите да бъдат повторно излагани и преповтаряни.

Пред касационната инстанция не са ангажирани нови писмени доказателства по смисъла на чл. 219, ал. 1 АПК, поради което и на основание чл. 220 АПК се приемат за доказани фактите, така, както са установени от СРС, 12-ти състав.

Безспорно е, че разпоредбите на чл. 38, ал. 1, т. 1 и т. 3, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ (отм.) задължават лицата, заемащи висши публични длъжности да подават декларация за имущество и интереси в едномесечен срок от встъпването и в същият срок от освобождаването от висшата публична длъжност.

В случая констатираните с атакуваното Наказателно постановление административни нарушения на чл. 38, ал. 1, т. 1 и т. 3 от ЗПКОНПИ безспорно са формално осъществени.

По делото не е спорно, че В. Т. е нарушил разпоредбата на чл. 38, ал. 1, т. 1 и т. 3, вр. чл. 35, ал. 1, т. 2 от ЗПКОНПИ (отм.). Безспорно се установява, че за арх. Т., като задължено лице по чл. 6, ал. 1, т. 46 от ЗПКОНПИ, е възникнало задължение до 03.05.2023 г. да подаде встъпителна декларацията и до 11.05.2023 г. да подаде декларация след от освобождаването му от длъжност. Като е подал своята декларация на 21.08.2023 г. същият е извършил вмененото му административно нарушение.

Преценката дали извършеното административно нарушение е „маловажен случай“ по смисъла на чл. 28 от ЗАНН се прави с оглед на засегнатите от деянието обществени отношения, липсата или незначителността на причинените в резултат от деянието общественоопасни последици, всички обстоятелства, при които деянието е намерило проявление в обективната действителност: време, място, обстановка на извършването му, начин и средства за осъществяването му, причините и условията, мотивирали извършителя да пристъпи към осъществяване на деянието, наличието или липсата на данни за други извършени нарушения. В случая нарушенията са констатирани на 08.08.2023 г., като преди съставяне на НП, В. Т. се е явил лично и в негово присъствие, и в присъствието на В. Н. и Г. Я., В. З. – старши инспектор в КПКОНПИ са съставили АУАН № ПР-580/14.08.2023 г. срещу него в качеството му на главен архитект на [община], който го подписал, а извън срок подал и възражения.

Безспорно е, че В. Т. на 21.08.2023 г. е подал декларация за имущество и интереси, след установяване на нарушението.

В тази връзка касационната инстанция следва да отбележи, че предвид характера на нарушението, формата на вина, и обстоятелството, че не се установят данни за противоправно обогатяване на подотчетното лице във връзка със заеманата от него длъжност, въззивния съд правилно е обосновал извод, че допуснатата от ответника забава не е накърнила защитавания от закона обществен интерес и само формално чрез нея са осъществени нарушения, които са отстранени след установяването им,

респективно се касае за маловажен случай. В настоящия случай предпоставките на чл. 28, ал. 1, б. "а" от ЗАНН са били налице, наказващият орган не ги е приложил и на това основание правилно е отменено наказателното постановление от въззивния съд. Съгласно ТР №1 от 12.12.2007г. по тълк.н.д. №1/2005г. ОСНК – ВКС, когато съдът констатира, че предпоставките на чл. 28, ал. 1, б. "а" са налице, но административнонаказващият орган не ги е приложил, това е основание за отмяна на НП, като в този случай преценката на съда е преценка за законосъобразност. Като е достигнал до извод, че нарушението представлява маловажен случай по смисъла на чл. 28 ЗАНН, въззивният съд е постановил правилно решение, което следва да бъде потвърдено.

По изложените съображения, настоящият касационен състав, намира, че оспореното решение, с което е отменено Наказателно постановление N КПК-НП-32 от 18.12.2023 г., издадено от председателя на КПК, е правилно и като не се констатира касационни основания за неговата отмяна, същото следва да бъде оставено в сила.

При този изход на спора, искането на ответника за разноси е основателно. За касационната инстанция ответникът представя доказателства за договорен и платен авансово адвокатски хонорар в размер на 500 лв., съгласно договор за правна защита и съдействие (л. 23) и списък на разноските (л. 28). Касаторът прави възражение за прекомерност, което касационния състав намира за неоснователно предвид фактическата и правна сложност на делото и процесуална активност на ответника.

По изложените съображения и на основание чл. 221, ал. 1 и ал. 2 от АПК във връзка с чл. 63, ал. 1 от ЗАНН, Административен съд София – град, XI-и касационен състав,

РЕШИ:

ОСТАВЯ В СИЛА Решение № 1492 от 27.03.2024 г., постановено по АНД № 1089/2024 г. по описа на Софийски районен съд, 12-ти състав.

ОСЪЖДА Комисия за противодействие на корупцията, [населено място], пл. „Света Неделя“ № 6 да заплати на В. П. Т., ЕГН [ЕГН], с постоянен адрес: [населено място], [улица], вх. Б, ет. 3 сумата в размер на 500 (петстотин) лева, представляваща разноси пред касационната инстанция.

Решението е окончателно и не подлежи на обжалване и протест.

Председател:

членове: